

malalties. Les que pel desembre encara
 verdejau de vora els ares voltats son
 jully galvanitzades,ertes, insensibi-
 les com mòmies. Ploren. les perquè
~~viven des~~ llur vida és una llarg
 agonitzar. ~~les altres~~ ^{Yosathes}, alimentades
 amb saba de clavaquero i vap de gaso-
 metre, anem tirant sense molta uti-
 na però ben distretes, taurmateix. Del
 que albirem dintre els balconys i
 sota nostra se'n podrien escriure al-
 guns volums molt sabrosos i ins-
 tructius. ^{de} Primavera i d'estiu, en-
 cara fan de bon passar. El que ens es-
 panta és la tardor. Se notesen germa-
 nes, aquelles que voragen les rutes i els
 riusals ens fan embesja. El sol les in-
 dura, les dura esplendidament, mentre
 a nosaltres ens correa la tardor des riuic: les
 passions que hem embesjat durant la nostra
 existència. Agonitzem torrats per un foc

ferent, a l'ombra vil, al riu infecte,
en tropica amb aquell home nuifor,
mat maldicte, el qual amb unes her-
ges puïces, ~~de~~ amb gest estúpid, ens
agafa, amb grotesca cerimònia, per
la punta del nas i ens llença di-
re el cor.

TD